

Pravidla o úřednících již ustanovených.

§ 41.

Úředníci, kteří byli ustanoveni dříve, než tento zákon nabyl platnosti, zůstanou — jsou-li státními občany republiky Československé — i nadále ve svém dosavadním úředním postavení.

V každém případě přísluší jim však právo volby, má-li pro budoucnost jejich služební poměr býti posuzován nadále podle ustanovení tohoto zákona, či ne.

Nehledě k tomu zůstávají zvláštní výhody, přiznané takovýmto úředníkům jich služební smlouvou, nadále v platnosti.

Slouží-li takový úředník déle, než dvacet let, od platnosti tohoto zákona zpět počítaje, není povinen prokazovati praxi, které nabyl před ustanovením do služby u okresu, aby dosáhl výhody, zabezpečené jemu § 19 II. tohoto zákona (počáteční základní služné).

Pokud úředníci ti nebyli již dříve ustanoveni definitivně, náleží okresnímu zastupitelstvu učiniti opatření, aby prozatímní ustanovení jich netrvalo déle, nežli po dobu jednoho roku ode dne, kdy zákon tento nabyl platnosti, ač-li podle dřívější úmluvy nenabývají nároků na ustanovení trvalé již dříve.

§ 43.

Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na úředníky, kteří nevykonávají úřadu svého u okresu jako stále a výhradné povolání, dále na síly výpomocné a jiné zřízence, kteří se ustanovují, aby vykonávali podřízenější práce (písaře na denní plat, cestáře a pod.).

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti 1. dne měsíce, následujícího po jeho vyhlášení.

Článek III.

Ministru vnitra se ukládá, aby zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r. Švehla v. r.

Čís. 445.

Zákon ze dne 24. července 1919, jímž se zrušuje právo myslivosti, vyhrazené koruně v okolí pražském.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Právo myslivosti, vyhrazené koruně v okolí pražském, se zrušuje.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Týmž dnem pozbývá platnosti § 50 českého zákona o myslivosti z 1. června 1866, č. 49 z. z.

Smlouvy, jimiž orgány, pověřené správou práva v § 1 uvedeného, pronajaly neb jinakým způsobem postoupily přede dnem, kdy zákon tento nabude účinnosti, výkon naznačeného práva pro dobu, sahající za právě uvedený den účinnosti, pozbývají platnosti dnem 31. ledna 1920.

§ 3.

Provést tento zákon ukládá se ministru zemědělství, ministru vnitra a ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Prášek v. r.

Švehla v. r.

Dr. Horáček v. r.

Čís. 446.

Zákon ze dne 24. července 1919,

jímž se upravuje z důvodů války promlčení práva k vyměření a vymáhání dávek.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Do promlčecích lhůt po smyslu zákona ze dne 18. března 1878, č. 31 ř. z. a § 284 zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z., upraveného novellou ze dne 23. ledna 1914, čís. 13 ř. z., nepočítají se roky 1914 až včetně 1919.

Ustanovení toto platí jak pro přímé daně, tak i pro veškeré jiné dávky, jichž promlčení jest posuzováti podle zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 ř. z.

Nevpočtení roků 1914 až včetně 1919 do lhůt promlčecích podle předchozích odstavců má platnost ve všech případech, kde 1. srpna 1914 ještě nenastalo promlčení.

§ 2.

Článek II. císařského nařízení ze dne 28. srpna 1916, č. 280 ř. z. a císařské nařízení ze dne 7. března 1917, č. 110 ř. z., se zrušují. — Ustanovení § 3 císařského nařízení ze dne 11. března 1915, č. 60 ř. z. a § 3, odst. 5, císařského nařízení ze dne 30. srpna 1915, č. 254 ř. z., nedoznávají změny.